

En sägen i min hembygd.

1644.

Den sägen, som jag här skall tala om, rör sig naturligtvis om någon jätte, som ju nästan alla sägner gör. Det handlar om Enköpingsåsen och om hur sägnen berättar att den uppkommit. Detta skall jag här tala något om.

Den del av åsen, jag syftar på, ligger i Mälaren söder om Enköping där den bildar några grusholmar, vilka äro ganska höga och ligger en bit från varandra. Om hur dessa holmar uppkom, har jag hört berättas ungefär följande. I forna tider, när det ännu fanns jättar, hade en jätte, som bodde någonstans i södra Sverige, varit norut för att hämta sand, som han bar i en säck på ryggen, när han så på hemväge skulle över Mälaren, gick det hål på säcken så att för vart steg han tog för det ur en hög sand, så fortför - det att rinna, tills de ej var så mycket kvar, då blev han arg och kastade från sig säcken.

På så sätt har dessa holmar uppkommit, den holmen, som blev till, där jätten kasta säcken, är störst och heter Gröneborg. Om denna holme finns även en sägen, som det också är sann. Den holmen är rund och ungefär 150 m. i diameter, och 30-40 m. hög. Längst upp på holmen har förr legat en borg som en riddare vid namn Tvar Blå byggt. Nu finns bara grunden kvar av borgen, och några meter nedanför ligger vallgrav, vilken troligtvis förr varit ganska djup och fylld med vatten. Det var då ej lätt för fienderna

vilka på den tiden ofta gjorde påhålsning,
att storma borgen. Det påstås, att det från
borgen skulle gå en underjordisk gång till
fastlandet, men troligen är det bara ett påhå
ly då måste det ju också finnas en nedgång
och den borde väl blivit funnen, då det före
tagits grävningar där.

Tärna d. 19 dec. 1919

Ewen Anderson (19 år)
Brygggholmen
Enköpings